

נופפים — כן עושים שבע פעמים. (כנגד שבעה 'הבלים' שבקהלת. ויש שכתו להברחת שדים המלווים את החורדים מבית הקברות. והרשב"ם דחיה זו). אין עושים 'מעמד ומושב' אלא ביום הראשון לקבורה (או בלילה שלאחריה), ובבית הקברות, (ב'בית ארבעת קבין'). ואין פוחתני משבעה מעמדות למת, ואין עושין מעמד בשבת. (ולදעת ר' יהודה, אין עושים קינות ובכ' במעמד. וזהו שאמרו לו, אם כן ניתן לעשות אפילו בשבת. ועי' ר' בן מגאש; פסקי הריד' נמו"י). [ואין עושים מעמד ומושב פחות מעשרה]. (עפ"י רשב"ם. ועי' רמב"ם הל' אבל יב,ד).

דף ק — קא

קסא. העובר מעיל מערות קבורה — האם הוא נתמא, ומדאוריתא או מודרבנן?

הרי הוא טמא. אלא שיש להבחין בין קבר סתום לקבר פתוח (חלל המערה וכדו'), ובין אם יש פותח טפה בקבר או אין, וכדלהן; — לשיטת הרשב"ם, (כבאר התוס'), אם יש טפה פנווי בין המת (הארון) לתקרה — אינו טמא מן התורה אלא מדרבנן, גורה אותו אין בו פותח טפה. וככתוב היריב"ם שזה דוקא בקבר פתוח, אבל בקבר סתום מטמא הקבר מכל סביביו כהאל, ואף המאהיל שלא כנגד המת — טמא. ואם אין טפה פנווי, הטומאה בוקעת ועולה כנגד המת בלבד, בין בקבר פתוח בין סתום.

ל"י — בקבר סתום, לעולם מטמא מכל סביביו באוהל, בין אם יש טפה פנווי בין אם אין. ובפתחות, אם יש טפה פנווי — אינו מטמא למלילה (מה"ת, כב"ל), ואם אין טפה — מטמא כנגד המת. שיטת הראב"ד (סומנת מות, ז) — קבר בין סתום בין פונה שיש בו טפה פנווי — אינו מטמא באהל אלא במעג. ואם אין חל טפה, טומאה בוקעת ועולה. (עי' חז"א אהלוות וכא; שו"ת אג"מ י"ז ח"ב קסא).

דף קא — קב

קסב. א. מי נפקא מינה במחלוקת חכמים ור' שמעון בעניין מבנה מערות הקבורה?

ב. האם מותר לקבור מת בעמידה, או במצבה אחרת? והאם מותר לכרות קבר על גבי קבר אחר?

א. נפקא מינה לモכר מקום לחבבו לעשות לו אחوات קברות, שכך היה מנהגם, בשכונות קברות אחת לכל המשפחה), וכן המקובל מתחבבו לעשות לו קבר. וכן נפ"מ לעניין המוצא שלשלת מותים, מהו שיעור המרחקים שביניהם שיש לחוש לשכונת קברות, שאו קנו מקום ואסור לפנותם. ומה המרחק הנדרך לבדוק מאותו מקום, לוודא שאין שם מותים נוספים, (אם בא ליעשות שם טהרות) — כמפורט בגמרא. (וכן יש לשמעו ממחולקתם, ומדעת רשב"ג, לעניין שיעור ההרחקה הנדרשת בין קבר לקביר).

ב. קבורה בעמידה — ר' יוסי בר' חנניה נקט שמותר, ואילם תמהו על כך מדברי ר' יותנן שאסור לעשות כן משום בזיהון, ('קבורת חמורים'). ומנהג ישראל שהמת מושכב כדרכו, ולא ישב או ריאשו בין ירכותיו, (כמנוגע עכ"ם בזמננו).

מתבואר מותו הסוגיא שאין מניעה לעשות קבר על גבי קבר. (ואילם נחלקו הפסוקים בשיעור ההרחקה שביניהם).